

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3862/2020
13.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић, Бисерке Живановић, Јасминке Станојевић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужиоца ЈКП „ГРАДСКА ТОПЛАНА“ из Зрењанина, коју заступа Смиљана Цвикић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Здравко Ћосић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 750/18 од 29.01.2020. године, у седници одржаној 13.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 750/18 од 29.01.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 750/18 од 29.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 691/18 од 04.09.2018. године, ставом првим изреке, укинута је решење о извршењу извршитеља именованог за подручје Вишег и Привредног суда у Зрењанину Гарчев Петерка Светлане И.ИВК-6/18 од 14.03.2018. године којим је тужена обавезана да исплати тужиоцу износ од 12.585,62 динара са законском затезном каматом почев од 20.02.2018. године до исплате, као и трошкове извршног поступка у износу од 6.235,20 динара, а тужбени захтев је одбијен. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 20.301,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж 750/18 од 29.01.2020. године, ставом првим изреке, првостепена пресуда је преиначена тако што је одржано на снази решење И.ИВК-6/18 од 14.03.2018. године у делу за износ од 10.749,62 динара са законском затезном каматом почев од 20.02.2018. године до исплате, као и у делу трошкова извршног поступка у износу од 6.235,20 динара као и одбијен захтев тужене за досуђење парничних трошкова, док је у преосталом делу првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке обавезана је тужена да на име трошкова првостепеног и другостепеног поступка тужиоцу исплати 27.266,60 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у преиначеном делу, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права,

с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата тужиоцу као енергетском субјекту накнаде по основу индиректног загревања просторија стана тужене који је искључен са централног грејања, а правноснажном одлуком у побијаном делу одлучено је усвајањем тужбеног захтева. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужене не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлука другостепеног суда о основаности тужбеног захтева заснована је на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Тужена ревизијом не указује, нити доставља другачије правноснажне судске одлуке, донете у споровима са чињеничним стањем као у овој правној ствари.

Имајући у виду наведено, у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, док ставом 3. истог члана да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је поднета је 07.05.2018. године, а вредност предмета спора опредељена је износом 12.585,62 динара, који очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, па је побијана другостепена одлука донета у спору мале вредности из члана 468. став 1. у вези става 3. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена, услед чега је, применом члана 479. став 6. ЗПП, ревизија тужене недозвољена.

Иако је другостепеном одлуком преиначена првостепена одлука у делу који се побија ревизијом динара (вредност предмета спора тог побијаног дела је 10.749,62 динара), у ком случају би по измењеном члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у посебној глави ЗПП који регулише поступак у спору мале вредности

прописано је да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па како специјално правило (члан 479. ЗПП) искључује примену општих правила, то у овом случају ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић